

RANITE, GRIGORE

Pictor-zugrav

N. 1712, Craiova - m. [după 1766].

A făcut parte dintr-o familie de pictori. Tatăl său, Hranite Zugravul, a făcut pictura murală de la Schitul *Sf. Ștefan* din Horezu (1703) și de la Mănăstirea Govora (1711).

S-a specializat pe lângă tatăl său și la 20 de ani era în fruntea unei echipe de pictori.

Prima sa atestare ca pictor este la *Mănăstirea Tismana* (1732) apoi la ctitoria marelui Ban Cornea Brăiloiu de la Vădeni (Gorj). A pictat 4 icoane împărătești pentru *Biserica Episcopală* de la Blaj (1736). Despre una din icoanele sale **Maica Domnului cu pruncul** s-a consemnat în 1764 că a *lăcrimat*. Icoana a fost dusă la Sibiu, apoi la Viena.

A lucrat și la *Biserica Sf. Nicolae* (1733-1734) din Scheii Brașovului. În 1753 pictează în frescă *Paraclisul Episcopiei Râmnicului*; în 1754 este la *Mănăstirea Sărăcinești* (Vâlcea), iar în 1759 termină pictura *schitului Crasna* (Gorj). În 1766 se află la Sebeș. Aceasta este ultima știre despre el.